

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.51/2012/24. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2013. április 4. és április 10. napján megtartott nyilvános ülés, valamint a 2013. október 3. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta és 2013. október 9. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott ellen indult büntetőügyben a Szombathelyi Törvényszék 2012. február 22. napján kihirdetett 7.B.362/2009/125. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A 2 rb számvitel rendje megsértése büntettének jogszabályi hivatkozása helyesen: Btk. 289.§ (1) bekezdés a/, b/ pont, (3) bekezdés b/ pontja.

Az állam javára a vádlott az **1. magánfél** Kft. magánfél részére megítélt kártérítés után 900.000 (kilencszázezer) Ft,

a **2. magánfél** Zrt. magánfél részére a 8.380.113 (nyolcmillió-háromszáznolcvanezer-száztizenhárom) Ft kártérítés után 502.807 (ötszázkettőezer-nyolcszázhat) Ft,

a **3. magánfél** Gmbh. magánfél részére megítélt kártérítés után 900.000 (kilencszázezer) Ft,

a **4. magánfél** részére megítélt kártérítés után 62.291 (hatvankettőezer-kettőszázkilencvenegy) Ft, míg

a **5. magánfél** Bt. magánfél részére megítélt kártérítés után 27.068 (huszonhétezer-hatvannyolc) Ft eljárási illeték megfizetésére köteles.

A zár alá vétel feloldására akkor kerül sor, ha az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 30 (harminc) napon belül a magánfél nem kér végrehajtást.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 29.718 (huszonkilencezer-hétszáztizennyolc) Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Szombathelyi Törvényszék a 2012. február 22. napján kelt 7.B.362/2009/125. számú ítéletében I.rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb csalás büntetésében (Btk.318.§ (1), (2)

bekezdés c./ pont, (6) bekezdés b./ pont), 3 rb csalás büntetében (Btk.318.§ (1), (2) bekezdés c./ pont, (5) bekezdés b./ pont) és 2 rb számvitel rendje megsértésének büntetében (Btk.289.§ (1) bekezdés a./, b./ pont, (4) bekezdés b./ pont II. fordulat).

Ezért halmazati büntetésül 2 év 10 hónap börtönre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra, 3 év cégvezetői foglalkozástól eltiltásra és 100.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

Határozott a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére annak átváltoztatásáról.

A törvényszék a vádlottat 1 rb csalás bünteténél (Btk.318.§ (1), (7) bekezdés b./ pont) vádja alól felmentette.

Rendelkezett az **1. magánfél Kft., 2. magánfél Zrt., 3. magánfél GmbH, 4. magánfél, 5. magánfél** Bt. magánfél polgári jogi igényéről, és az ahhoz kapcsolódó eljárási illeték megfizetéséről.

A Szombathelyi Városi Bíróság 2009. január 23. napján jogerős 15.Bny.36/2009/2. számú végzésével elrendelt zár alá vételt feloldotta azzal, hogy erre akkor kerülhet sor, ha a magánfél a megállapított teljesítési határidő lejártától számított 30 napon belül nem kér végrehajtást.

Rendelkezett ezen kívül az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet kihirdetését követően az első fokon eljáró ügyész a vádlott terhére, a vádtól eltérő tényállás megállapítása és részfelmentés miatt, megalapozatlanság okából jelentett be fellebbezést, majd írásban indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.351.§ (2) bekezdés d/ pontjára figyelemmel, a Be. 376.§ (1) bekezdése alapján helyezzen hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására.

A vádlott és védője elsődlegesen felmentés, a tényállás részbeni téves megállapítása és anyagi jogszabálysértés miatt, másodlagosan enyhítés érdekében élt jogorvoslattal.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.108/2010/7-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva, kizárólag a kiszabott büntetés súlyosítása végett tartotta fenn. A vádlott és védője által bejelentett jogorvoslati kérelmeket alaptalannak találta.

Álláspontja szerint a Szombathelyi Törvényszék a büntetőeljárási szabályok maradéktalan betartásával lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a tényállást felderítette, azt az iratokkal összhangban állóan, hiánytalanul, téves ténybeli következtetésektől mentesen állapította meg. A rendelkezésre álló bizonyítékokat megfelelően értékelte, az indokolás kötelezettségének eleget tett. Véleménye szerint a megalapozott tényállásból a bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére, és az általa elkövetett bűncselekményeket is jórészt helyesen minősítette, viszont az elkövetéskor hatályos jogszabályok alkalmazására tekintettel a számvitel rendjének megsértése bünteténél helyes minősítése a Btk.289.§ (1) bekezdés a./, b./ pont, (3) bekezdés b./ pont.

Kifejtette, hogy a büntetés kiszabása körében a törvényszék az irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket teljes körűen feltárta, az alkalmazott büntetés azonban eltúlzottan enyhe, nem felel meg a halmazati bünteteskiszabás szabályainak. A vádlott mintegy 86 millió forint kárt okozott különböző gazdasági társaságoknak, amely nem térült meg. A bűncselekmény elkövetése óta jelentős idő telt, de különösen a többszörös halmazatot tekintve - véleménye szerint - nem indokolt a különös részi tételkeret minimuma közelében kiszabott büntetést.

Összességében indítványozta, hogy az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét változtassa meg, egyrészt a számvitel rendje megsértésének büntetése minősítése tekintetében, másrészt I. rendű vádlottal szemben az elsőfokon kiszabott főbüntetés, közügyektől eltiltás és pénzmellékbüntetés tartamának jelentős mértékben való felemelésével, míg egyebekben a döntést hagyja helyben.

A vádlott védője fellebbezésének indokolásában rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást az eljárási szabályok betartásával folytatta le, azonban a megállapított tényállás a Be.351.§ (2) bekezdés b./, c./ és d./ pontjában írt megalapozatlansági hibákban szenved, mivel kis mértékben felderítetlen, iratellenes, és tényről tényre való helytelen következtetéseket tartalmaz. E mellett az ítélet indokolási része sem mentes a logikai hibáktól és hiányosságoktól.

Az 1. tényállási pont vonatkozásában többek között rámutatott arra, hogy iratellenesen rögzíti a tényállás a **M.K.** székhelyét, mivel az a cégbekirások szerint az Ausztria, ... szám alatt található, ahol egyébként az elsőfokú bíróság által meghallgatott tanúk nem is jártak.

Az **E.H.** Kft-vel és a **2. magánfél** Zrt-vel kötött szerződések nem rendelkeztek a hitelkeretről, illetőleg annak mértékéről, így az ezzel kapcsolatos ítéleti megállapítás téves. Iratellenesen állapította meg a bíróság, hogy az **M.** Kft folyamatosan szerzett be gépjármű alkatrészeket szóbeli megrendelés alapján a **4. magánfél** Bt-től, illetve folyamatosan javíttatott gépjárműveket a **5. magánfél** Bt-vel, mivel ezt a személyi bizonyítékok - így a tanúk vallomásai - nem támasztották alá.

Iván Attila könyvvizsgáló, igazságügyi könyv- és adószakértő szakvéleménye az ellenkezőjét bizonyítja annak, hogy az **M.** Kft. bevételeinek jelentős része más cégeket gazdagított volna, így az ezzel kapcsolatos ítéleti ténymegállapítás helytelen és közgazdaságilag sincsen alátámasztva.

Az **M.** Kft. anyagi helyzete 2005. évben Csendesné Kóbor Ildikó és Paluscsák Zsuzsanna szakértők megállapítása szerint is az előző évhez képest javuló tendenciát mutatott.

Felderítetlennek és hiányosnak találta a védelem az ítéleti tényállás azon megállapítását, hogy a fuvarozási tevékenység más cégcsoporton belüli helyre történő átszervezése mellett a költségek továbbra is az **M.** Kft-t terheltek, mivel számos adat áll rendelkezésre annak bizonyítására, hogy a cégcsoporton belüli cégek álltak helyt az **M.** Kft. kötelezettségeiért. Iratellenesnek ítélte meg a védelem azt, hogy a tehergépjárművek apportálását követően az **M.** Kft. költségére tevékenykedtek ezen járművek, hiszen ezzel szemben megállapítható, hogy a tehergépkocsik 2006. június 30-ig az **M.** Kft. részére dolgoztak és a költségeket is ott számolták el. A védelem helytelennek és felderítetlennek ítélte az üzletrész átruházására vonatkozó tényállás megállapításokat is. Álláspontja szerint figyelmen kívül hagyta a bíróság azt, hogy a céghez 2006. július 1-jét követően tetemes pénzügyi eszközök folytak be. Alapvető hibaként hivatkozott a tényállás alapjául szolgáló kimutatások vonatkozásában arra, hogy az elkövetési magatartás a megállapítottakkal ellentétben nem a számla kelte, hanem a vásárlás, szolgáltatás igénybevételének, tehát a teljesítésnek az időpontja.

A 2. tényállási pont vonatkozásában a védelem álláspontja szerint iratellenes megállapítások találhatók a tényállásban, mivel a 2006. és 2007. évről az **M.** Kft-nél készült éves

beszámoló, mérleg és eredmény kimutatás, és minden bizonylat - a revízió által készített jegyzőkönyv tanúsága szerint - rendelkezésre állt.

Az elsőfokú ítélet teljes egészében figyelmen kívül hagyta értékelése során a védelem részéről becsatolt, a **K. Kft.** által készített Szervezeti és Működési Szabályzatot, amely a felelősségi szabályokat pontosan rögzítette. Ennek ellenére a tényállás nem tartalmazta, hogy a cég munkaszervezetén belül a számvitel rendjéért ki is felelős.

A 3. tényállási pont tekintetében iratellenesnek ítélte meg a védelem az ítéleti tényállás azon megállapítását, hogy **M.P.** 2005. májusában lemondott az ügyvezetésről, továbbá azt is, hogy a cég 75%-át I.rendű vádlott vette meg, illetve téves az a megállapítás is - álláspontjuk szerint-, hogy az **M.S. Kft.** 2006. májusától fizetéseképtelenné vált, mert erre vonatkozó adat nem található az iratokban.

A védelmi fellebbezés indokolása szerint a 4. tényállási pont megalapozatlan a tekintetben, hogy a vádlottnak ró fel olyan kötelezettséget, amely csak és kizárólag speciális alanyt - a társaság cégjegyzék szerinti ügyvezetőjét - terhelheti a számvitelről szóló törvény alapján.

Az elsőfokú bíróság indokolása tekintetében is több észrevételt, kifogást terjesztett elő a védelem. Többek között rámutatott arra, hogy továbbra is vitatja az **M. Kft.** iratanyagának a nyomozó hatóság által történő lefoglalásának szabályszerűségét. Részletesen elemezte több tanú, így **1. tanú** vallomását is, amely vonatkozásában kifejtette, hogy elfogulatlan tanúnak nem tekinthető, hiszen eljárás folyik elleni a cégcsoporthoz tartozó egyéb érdekelt 2 sérelmére elkövetett bűncselekmény miatt. A védelem álláspontja szerint helytelen következtetést tartalmaz az indokolás azon része is, amely a vádlotti védekezést elutasítja a tekintetben, miszerint a **M.K. GmbH** és a **T.** cégek végeztek valós gazdasági tevékenységet, hiszen ezt egyrészt a megrendelők, másrészt a számlák, a forgalmi engedélyek és az adóbevallások, valamint a tanúvallomások is bizonyítják. Felderítetlennek ítélte a tényállás azon részét, mely azt állapította meg, hogy az **M. Kft.** bevételeinek jelentős hányada más cégeket gazdagított, hiszen ezen cégek nem ismertek, másfelől pedig nem lehet megállapítani, hogy a cégcsoporton belüli további cégek mikor és milyen mértékben álltak helyt az **M. Kft.** kötelezettségeiért.

Részletesen elemezte a védelem ezt követően **2. tanú**, **3. tanú**, valamint **4. tanú**, továbbá **5. tanú** tanúk vallomásait is. **4. tanú** vonatkozásában kifejtette, hogy elfogultságára és érintettségére, vallomásai közötti összhang hiányára, más bizonyítékkal való ellentétes tartalmú előadásaira tekintettel tanúvallomására tényállást nem lehet alapozni.

Álláspontjuk szerint a tanúk előadása, illetőleg az okirati bizonyítékok alapján az állapítható meg, hogy a vádlott 2006. szeptemberében, a 2005-ös évi valós mérleg elkészítésekor szembesült a cég tényleges pénzügyi helyzetével, amit követően vagy a cég működésének a befejezését, vagy pedig annak tovább működtetését, a reorganizációt választhatta.

A védelem írásbeli indokolásában részletesen elemezte a szakértői véleményeket, illetőleg azok megállapításait, amely hiányosságait, illetőleg ellentmondásait részletesen elemezte, rámutatva arra, hogy ezen hiányosságok kiküszöbölésére és az ellentmondások feloldására nem került sor az elsőfokú eljárásban.

Az ítéleti tényállásban szereplő számlák, valamint a cégcsoporthoz tartozó cégek elemzését követően kifejtette, hogy a szakértő nem vizsgálta, vagy kimaradt annak rögzítése, hogy a **T.**

cég 2006. június 1-jét követően is jelentős összegeket utalt át az **M. Kft.** bankszámlájára, mindösszesen 244.100.000 Ft-nak megfelelő euró összegben, így módon az **M. Kft.** részére ez az összeg rendelkezésre állt, tehát megalapozatlan az az állítás, hogy nem volt olyan helyzetben, hogy a tartozásait rendezni tudta volna. Ugyancsak hivatkozott arra, hogy az apportba adott gépek tekintetében fennálló hiteltartozás az apport által nem az **M. Kft.**-t terhelte, így jelentős fizetési kötelezettségtől szabadult meg.

A vádlott az átszervezések között a teljes cégcsoport működését próbálta megőrizni, mely csakis a kedvezőtlen külső körülmények miatt nem sikerült.

Kifejtette továbbá, hogy a 3. tényállás vonatkozásában **M.P.** által más hatósághoz benyújtott beadványai, illetőleg bármilyen okirati bizonyíték nem használható fel, hiszen a tanú élt a mentességi jogával, ebből következően többek között a cégbírósághoz benyújtott beadványa tartalmának bizonyítékként történő felhasználása a mentességi jog megkerülését eredményezte az elsőfokú bíróság részéről. A 3. tényállási pont vonatkozásában a védelem álláspontja továbbá az volt, hogy ugyanazokat a hibákat lehet megállapítani, mint amelyekre a korábbi tényállási pontokkal kapcsolatban kifejtett. Hiányos - álláspontjuk szerint - a tényállás és az indokolás is abban a körben, hogy nem került vizsgálatra, hogy a cégcsoporton belül mely cégek milyen mértékben álltak helyt az **M.S. Kft.** tartozásaiért.

Több bizonyítási indítványt is előterjesztettek, így indítványozták szakértő kirendelését a szolgáltatások teljesítési időpontjának a meghatározása érdekében, a **3. magánfél** megkeresését annak tisztázása érdekében, hogy mi az oka annak, hogy a felszámolónak bejelentett hitelezői igény és a nyomozó hatóságnak bejelentett kár összege eltér egymástól, továbbá a **T. cég** által az **M. Kft.** részére 2006. június 1. napját követően átutalt mintegy 244.000.000 Ft-nak megfelelő eurónak a szakvéleményben történő figyelembe vételét és ennek megfelelően a cégcsoporton belüli bankszámla-forgalom részletes szakértői elemzését.

A védelem rámutatott továbbá arra, hogy a vádlott bűnösségére, illetőleg az üzletszerűsége levont következtetés sem megalapozott.

A bűnösség kérdésében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a 2011. évi 160. számú jogesetben foglaltakat, mely különbséget tesz a teljesítőképesség és a teljesítő készség között. Gyakorlatilag a teljesítő készség az, amely alátámasztaná a vádlott bűnösségét, ez azonban nem állapítható meg, melyet többek között az is alátámaszt, hogy 2006. novemberében csődeljárást kezdeményezett a Fővárosi Bíróságon. Nem értett egyet a védelem azzal sem, hogy az elsőfokú bíróság védence terhére üzletszerűséget állapított meg. Álláspontjuk szerint ennek törvényi feltételei nem állnak fenn.

I.rendű vádlott a másodfokú bírósághoz 2013. január 28. napján érkezett beadványában a fellebbezését írásban részletesen is megindokolta.

Ebben többek között kifejtette, hogy az ítéleti tényállás számos hibás, nem a valóságnak megfelelő tény tartalmaz. A cégek tevékenysége nem volt belterjes, bevételeiket nem egymástól kapták, hiszen az **M. Kft.**-nek voltak önálló megbízói.

A **M.K.** társaság székhelye ... volt.

Az **E.H.**-val kötött szerződés nem tartalmazta, hogy 130 millió Ft volt a hitelkeret, amit későbbiekben lecsökkentett 100 millióra, a fizetési határidő pedig 45 nap volt.

A cég vezetőjeként az összes bizonylattal, számlával nem lehetett tisztában, az adott területeken dolgozó felelős vezetők, szakemberek tájékoztatása alapján hozta meg a döntéseit.

Vitatta, hogy az **M. Kft.** nem pénzben, hanem kompenzáció útján jutott bevételhez, ugyanis a Kft-hez érkeztek utalások. A bevétel valamely áru, szolgáltatás ellenértéke volt, és nem más cégeket gazdagított.

Véleménye szerint a cég anyagi helyzete, jövedelmezősége és fizetőképessége 2005. év vége felé nem mutatott romló tendenciát a likviditási mutatók alapján.

A fuvarozási tevékenységek átvitele egy új cégbe nem azt jelentette, hogy a költségeket az **M. Kft.**-re terhelte.

Miután a hitelkeret csökkentések miatt az **M. Kft.** fuvarozási tevékenysége ellehetetlenült csak 2006. második félévtől vette át a nemzetközi fuvarozást a **T. cég Kft.**

Értelmezhetetlen szerinte az a megállapítás, hogy a kártyakibocsátó cégek finanszírozták a **M.Sp.**, a **C.T. Ltd.** és a **T. cég** cégeket.

A **T. cég Kft.**-be apportált járművek visszabérlésre kerültek, és az árbevétel az **M.**-nál jelentkezett.

2005. május vége után több százmillió forint érkezett a Kft. bankszámlájára, ami képessé tette a **M. Kft.**-t, hogy eleget tegyen fizetési kötelezettségének. Folyamatosan voltak tárgyalások az üzemanyag társaságokkal a további együttműködés lehetőségeiről, illetve a társaság rendelkezett megfelelő anyagi fedezettel.

Semmiféle anyagi előnye, haszna nem származott, sőt a sértett társaságok felé fennálló tartozások kifizetése minden esetben előnyt élvezett az egyéb más hitelezőkkel szemben.

Fentiek alátámasztására bizonyítékként megjelölte a vevőlistákat, cégkivonatokat, mérlegeket, fuvarengedélyeket, **6. tanú, 7. tanú, 8. tanú, 9. tanú, 10. tanú, 11. tanú, 5. tanú** tanúk vallomásait, Iván Attila, Paluscsák Zsuzsanna, Csendesné Kóbor Ildikó szakértői véleményét, a likviditási mutatókat és hitelezői igénybejelentéseket.

Álláspontja szerint az 1/a. és b. pontban a bíróság tévesen állapította meg az elkövetési értéket, mert nem a szolgáltatás igénybe vételének időpontját vette figyelembe. Az 1/d. pont tekintetében sem merülhet fel tévedésbe ejtési és csalási szándék, hiszen minden számla továbbszámlázásra került a **T. cég Kft.** számára és ebben az időszakban már a **T. cég Kft.** is megigényelte a **3. magánfél**-nél ugyanezekre a rendszámokra az üzemanyag kártyákat.

A 2. tényállás tekintetében is számos általa ellentmondásosnak ítélt tényre mutatott rá. Kifejtette, hogy a társaságnak volt mérlegképes könyvelője, gazdasági vezetője, könyvvizsgálója, akik eleget tettek a kötelezettségeiknek. Téves a bíróság azon következtetése, hogy a társaság nem adott át könyvelési anyagokat, mivel azokat a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság lefoglalta. Az érintett beszámolók már a nyomozati szakaszban a hatóságok rendelkezésére álltak.

A 3. és 4. tényállási pontok kapcsán előadta, hogy **M.P.** az **M.S. Kft.**-ben 2005. októberig ügyvezetőként tevékenykedett, majd magára hagyta a céget, amelynek működése ellehetetlenült, a bankszámlákhoz nem lehetett hozzáférni, a társaság gazdasági, pénzügyi

helyzetéről információval nem rendelkeztek. Mint a többségi tulajdonos képviselőjeként a törvényes működés helyreállítása és a cég konszolidációja volt a célja, annak ellenére, hogy a felszámolás elrendeléséig a társaság ügyvezetője **M.P.** volt.

Részletesen foglalkozott az általa fontosnak ítélt bizonyítékok felsorolásával és értékelésével, azzal, hogy a csatolt bizonyítékok alapján nem volt és nem is merülhetett fel csalási szándék a részéről és téves a vádhatóság és az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy a társaságnak lehetősége sem lett volna kifizetni az ítéletben szereplő tartozásokat. 2006. évben valóban voltak likviditási problémák az **M.** Kft.-nél, de nem olyan mértékűek, amelyet nem lehetett volna kezelni. A társaság stabil megbízói háttérrel és folyamatos megrendeléssel rendelkezett, a gazdasági vezető előzetes mérlege alapján nyereséges üzleti évet zártak.

Véleménye szerint a számviteli szabályok megsértése esetén azt kellett volna vizsgálni, hogy megtett-e mindent az ügyvezető, hogy a könyvelése rendben legyen. A társaságnak folyamatosan volt könyvelője, gazdasági vezetője, könyvvizsgálója, esetenként külső könyvelője és adótanácsadója. Sohasem volt adó- vagy köztartozása, és hatósági ellenőrzések alkalmával sem marasztalták el. Az elsőfokú bírósági eljárásban **5. tanú** és **3. tanú** tanúk is hitelt érdemlően igazolták, hogy a társaság iratanyagai teljes körűen rendelkezésre álltak. Téves azon bírósági megállapítás, hogy a egyéb érdekelt 2 kiegyenlítette a **T. cég** Kft. felé 2006. június 28-án 300.000 eurót. Ezzel szemben a becsatolt e-mail azt tartalmazza, hogy a **T. cég** utalt 300.000 eurót a **M.** Kft. számlájára, amit **6. tanú** tanúvallomásában megerősített, egyébként szerepelt Paluscsák Zsuzsanna szakértői véleményének mellékletében, de ő is figyelmen kívül hagyta ezt a körülményt, így alaptalanul állapított meg a cég fizetéseképtelenségét.

I.rendű vádlott kérte a beadványában foglaltak elfogadását és indítványozta, hogy az ellene emelt vád alól az ítéletábra mentse fel, vagy az elsőfokú ítéletet helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására.

Az ítéletábra nyilvános ülésén, a fellebbviteli főügyészség képviselője az átirattal egyezően terjesztette elő indítványát és az abban foglaltakat változtatás nélkül fenntartotta.

A védő az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezését - az írásban indokoltak szerint - ugyancsak fenntartotta.

Rámutatott arra, hogy véleménye szerint az ítéleti tényállás számos megalapozatlansági hibában szenved.

Az 1. tényállási pont vonatkozásában iratellenesnek ítélte többek között azt, hogy 2005. évben romló tendenciát mutatott volna az **M.** Kft. gazdálkodása, továbbá felderítetlennek találta a tényállást a tekintetben, hogy nem került kellő mértékben megvizsgálásra az, hogy a cégcsoporton belüli cégek az **M.** Kft. kötelezettségeiért milyen mértékben álltak helyt. Véleménye szerint nem helytálló az elsőfokú bíróság azon következtetése, hogy 2006. június 1-jét követően nem volt szándékában a vádlottnak a pénzügyi rendezés, amely időpont egyébként is elfogadhatatlan a védelem részéről.

A 2. tényállási ponttal kapcsolatban rámutatott arra, hogy nem került sor annak megállapítására, hogy kinek mi volt a feladata az SZMSZ szerint az **M. Kft.**-nél.

A 3. tényállási pont vonatkozásában ugyancsak rámutatott az írásban benyújtottakkal egyezően az iratellenességekre, míg a 4. tényállással kapcsolatosan kifejtette, hogy olyan számviteli kötelezettség nem teljesítését róta fel a bíróság a vádlottnak, amely valójában nem őt terhelte.

Továbbra is kifogásolta, hogy - álláspontja szerint - a lefoglalt dolgok kezeléséről szóló jogszabályt nem tartotta be a nyomozó hatóság.

Részletesen foglalkozott **4. tanú** vallomásával, a szakértői véleményekkel, mely utóbbiak tekintetében rámutatott arra, hogy a szakvéleményekben lévő ellentétek feloldása érdekében került sor az ISZKI bevonására. Álláspontja szerint a bíróság ezt a véleményt nem vette figyelembe, hanem az ítéleti tényállás alapjául a második szakértő véleményét fogadta el.

A védelem véleménye szerint felderítetlen és hibás a tényállás a számlák vonatkozásában, valamint pontatlan az elkövetési érték is, abban az esetben, ha védenecze terhére megállapítható lenne bűncselekmény elkövetése.

Hiányosnak ítélte a tényállást a 2006. június 1-je utáni pénzmozgások vonatkozásában, mivel a 244.100.000 Ft-nak megfelelő eurót a szakértők nem vették figyelembe a szakvéleményük elkészítése során.

Végző soron a védő kifejtette, hogy nem ért egyet a bűnösségre levont következtetéssel, mivel a **T. cég** Kft. megalapítása nem azt jelentette, hogy a bevételek az új céget illették, a költségek viszont az **M. Kft.**-t terheltek, ugyanis megállapítható, hogy 2006. és 2007. években az **M. Kft.** helyett 174 millió forint kötelezettség tekintetében állt helyt.

Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására.

A fellebbviteli főügyészség viszonválaszában nem értett egyet a védelem felvetéseivel, fenntartotta továbbra is azt az álláspontját, hogy a vádlott csalást követett el, és magatartása következtében a sértetteknek bekövetkezett a kár.

Sértetti képviselő ugyancsak vitatta a védő által előadottakkal, mivel álláspontja szerint arra nem adott magyarázatot, hogy a vádlott miért került ilyen helyzetbe. Véleménye szerint I. rendű vádlottnál hiányzott a fizetési hajlandóság.

A másodfokú bíróság elrendelte a könyvszakértői vélemény kiegészítését arra vonatkozóan, hogy az ítéleti tényállásban szereplő számlák tekintetében mikor került sor a szolgáltatások igénybevételére, vagyis a teljesítésre, valamint elrendelte a Fővárosi Törvényszék 6.Fpk.0106006094 számú, az **M. Kft.** felszámolásával kapcsolatos iratok beszerzését, egyebekben a védelem további bizonyítási indítványát elutasította, mivel azok már az elsőfokú eljárás során felmerültek és értékelésre is kerültek.

A szakértői vélemény kiegészítését követően a védelem ismételten indítványozta a szakértő nyilatkoztatását arra nézve, hogy a 244.100.000 Ft-nak megfelelő euró átutalására tekintettel

az **M. Kft.** 2006. május 31. napját követően történő fizetéseképtelenségének megállapítását fenntartja-e, továbbá igazolja vagy cáfolja szakértői módszerekkel, hogy a **M.K. GmbH** és a **T. cég** nem önálló gazdasági tevékenységet végző vállalkozásként működtek, hanem a cégcsoport fuvarozási bevételeinek általuk történő megosztása volt a szerepük, valamint, hogy mely gazdasági mutatókból kellett volna a vádlottnak tisztában lennie azzal, hogy a **M. Kft.** fizetéseképtelenné vált 2006. május 31. napját követően, továbbá nyilatkozzon arra, hogy mi volt az oka annak, hogy az **M. Kft.** fizetéseképtelenné válását 2006. május 31. napját követő időszakra, míg a hozzá szorosan kapcsolódó **M.A. Kft.** fizetéseképtelenségét 2006. május elejére határozta meg.

Az ítélet tábla ezen bizonyítási indítványoknak ugyancsak elutasította, mivel - mint ahogy már a korábban utalt arra -, azok egyrészt az elsőfokú eljárás során már felmerültek és értékelésre kerültek, másrészt pedig a bizonyítékok mikénti értékelésére vonatkoznak, amely nem tartozik a szakértő feladatkörébe.

A másodfokú tárgyaláson az ítélet tábla a bizonyítás anyagává tette a kiegészítő szakértői véleményben foglaltakat, valamint a felszámolás iratait.

A bizonyítási eljárás befejezését követően a fellebbviteli főügyészség képviselője fenntartotta a már elhangzott ügyészi perbeszédét. A szakértői véleményre tekintettel a tényállás kiegészítését, pontosítását indítványozta, valamint azt, hogy az 1/b. tényállási pontnál az ítélet tábla a 350025873 számú 284.290 forintról szóló számlát mellőzze, hiszen annak teljesítési ideje 2006. május 31. Így a **2. magánfél Zrt.** részére kifizetetlen számlák végösszege 8.380.113 Ft. A fentiekkel pontosított tényállás már megalapozott. Álláspontja szerint az elsőfokon kiszabott büntetés eltúlzottan enyhe, tekintve a halmazatban álló bűncselekmények nagy számára, ezért az az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a vádlottal szemben súlyosabb büntetés kiszabását indítványozta.

A védő szintén fenntartotta a védőbeszédében elmondottakat. Az 1/b. tényállási pont vonatkozásában egyetértett az ügyészség álláspontjával a 350025873 számú számla mellőzése tekintetében. Ismét rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a bűnösség megállapításakor a Bírósági Határozatok 2011. évi 160. számú jogesetében megfogalmazottakat, miszerint a csalás kapcsán a teljesítőképesség és a teljesítési készség nem ugyanaz. Továbbra is az ítélet alapvető hiányosságának tartotta, hogy a 2006. június 1. napját követő átutalásokat az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításakor, amelyből teljesíthetők lettek volna a kötelezettségek, és nem vizsgálta azt sem, hogy a Holdingban szereplő más társaságok helytálltak-e 2006. június 1. napja után. A fizetéseképtelenség meghatározása véleménye szerint nem tehető egy naptári napra, melyre az ISZKI Budapesti Műszaki, Könyv- és Adószakértői Intézet szakértője is rámutatott, amikor kifejtette, hogy a vállalkozások fizetéseképtelenségének időpontját egzakt módon meghatározni szinte lehetetlen, mivel ezen állapot bekövetkeztére nem statikus állapotból, hanem a vállalkozási tevékenység során folyamatosan fennálló fizetési nehézségekből lehet következtetni. A védő álláspontja szerint azon számlatartozásoknak, amelyeknek a teljesítési dátuma nem ismert, illetve 2006. június 1. napja előtti, a bűnösség megállapítása során nem vehetők figyelembe. Erre tekintettel 2 rb jelentős kárt okozó és 1 rb nagyobb kárt okozó csalás büntette nem állapítható meg a vádlott terhére.

Összességében indítványozta védencének az 1/a. és 1/d. tényállási pontokban írt bűncselekmények alóli felmentését, az 1/b. pontnál a kár összegének korrigálását, a 3/a. pont esetében pedig a minősítés megváltoztatását. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés mértéke az általa elmondottak alapján eltúlzott, hiszen rendkívül hosszú az időmúlás, ugyanis a cselekmények 7 évvel ezelőtt történtek, ezért a szabadságvesztés büntetés mérséklését és végrehajtásának felfüggesztését indítványozta.

Sértetti képviselő fenntartotta a korábban elmondottakat.

I.rendű vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez. Rámutatott arra, hogy 2004. évben az Európai Unióhoz való csatlakozás következtében a cég nehéz gazdasági helyzetbe került, ami kihatott a fuvarozási tevékenységre. A több milliárd forintos árfolyamvesztéséget nem lehetett előre tervezni. Megtett mindent a cég megmentése és munkatársai megélhetése érdekében, nem vette ki az osztalékát sem, ezzel is az árbevételt akarta növelni. Az üzemanyag társaságok lecsökkentették a hitelkeretet és korlátozták a kártyák használatát. A tartozások rendezése érdekében folyamatos tárgyalásokat folytattak. A **T. cég** Kft. létrehozása nem a vagyon kimentése miatt történt. Károkozási szándék - álláspontja szerint - egyik ügyféllel szemben sem állapítható meg, csalást nem követett el. Paluscsák Zsuzsanna szakértő most sem vizsgálta meg a bizonylatokat, csak a számlák dátumát, pedig a számla kelte és a teljesítés időpontja teljes mértékben elkülönül egymástól, ahogy nem vette figyelembe a 300.000 euro jóváírását az **M. Kft.** számlájára, sem a cégek közötti számlamozgásokat, amelyek véleménye szerint befolyással voltak a cég helyzetére. Személyi és tárgyi bizonyítékokat hagyott figyelmen kívül a bíróság. Fenntartotta az írásban indokoltak szerinti fellebbezését, és csatlakozott a védője által előadottakhoz.

Az ítélet tábla a Be. 348.§ (1) és (2) bekezdésének megfelelően a fellebbezésekre tekintettel a Szombathelyi Törvényszék ítéletét az azt megelőző eljárással együtt - a felmentő rendelkezés kivételével - felülvizsgálta és a fellebbezéseket részben az alábbi indokok alapján találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási szabályokat megtartva, megfelelő körben és törvényesen folytatta le az eljárást. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a fellelhető bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte. Számot adott arról, hogy a tényállás megállapítása során mely bizonyítékokat, miért vett figyelembe, az ellentéteket megkísérelte feloldani.

Az elsőfokú bíróság ezen értékelő tevékenysége során figyelemmel volt az elkövetés idején fennálló gazdasági helyzetre, elemezte a cégcsoport működését, számba vette a társasági alapító okiratokat, alapszabályzatokat, a likviditási mutatókat, mérleg adatokat. Értékelte a személyi bizonyítékokat, a tanúk vallomásait, akik vagy a cégcsoport különböző gazdasági társaságainál álltak alkalmazásban, vagy vállalkozói szerződéssel dolgoztak. Meghallgatta egyes sértetti cégek képviselőit és figyelemmel volt az igazságügyi informatikai szakértő álláspontjára is. Csendesné Kóbor Ildikó könyvszakértő már a nyomozati szakban véleményt adott, a bírósági eljárásban - védelmi indítványra - másik könyvszakértő, Paluscsák Zsuzsanna került kirendelésre. A két szakvéleményben tapasztalható ellentét feloldása

érdekében az ISZKI Budapesti Műszaki Könyv- Adószakértői Intézetét rendelte ki a bíróság. A védelem, az általuk szakvélemény adására felkért Iván Attila igazságügyi könyvszakértő véleményét is becsatolta, amelyet a bíróság okirati bizonyítékként vett figyelembe. A felszámoló cégek iratait, illetve a banki adatokat is vizsgálata tárgyává tette.

Az okirati bizonyítékok közül többek között a szerződéseket, megállapodásokat, számlákat, a házkutatás adatait, a lefoglalás anyagát ugyancsak értékelési körébe vonta. Ez utóbbiak vonatkozásában az ítélet tábla osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy az **M. Kft.** iratainak lefoglalására a büntetőeljárás törvény és a 11/2003 (V.8.) IM-BM-PM együttes rendeletben foglaltaknak megfelelően került sor, a törvényszék ezzel kapcsolatos okfejtése helytálló.

Az **M. Kft.** és az **M.S. Kft.** tevékenységének az elemzése jelentette a bizonyítékok értékelésének fő vonulatát, ami az adott esetben azért sajátos, mivel az **M. Kft.** valamint az **M.S. Kft.** I.rendű vádlott és családtagjai tulajdonában álló cégcsoport része volt. A cégcsoportban lévő, Magyarországon bejegyzett cégek tevékenysége egymásra épült, amihez kapcsolódott a külföldön létrehozott különböző vállalkozások működése is.

Az **M. Kft.** ügyvezetője I.rendű vádlott, míg az **M.S. Kft.** ügyvezetője **M.P.** volt. Az **M. Kft.** fuvarozással, az **M.S. Kft.** a gépjárművek szervizelésével foglalkozott.

Az ítéleti tényállás a két cég tevékenységét érinti, az **M. Kft.**-hez az 1-2., a **M.S. Kft.**-hez a 3-4. tényállási pont köthető.

I.rendű vádlott valamennyi vádpont tekintetében tagadta a bűnösségét. Vitatta, hogy a cégcsoport irányítása kizárólag az ő kezében lett volna, illetve, hogy a cégek belterjesen működtek volna. Álláspontja szerint a cég kiterjedt üzleti és partnerkapcsolatokkal rendelkezett. Az **M. Kft.** valós helyzetével 2006. júniusában szembesült, ekkor szüntette meg a munkaviszonyát **4. tanú** gazdasági igazgató a mérleg leadási határideje előtt, és szeptemberben derült ki, hogy ténylegesen veszteséges a cég, holott a 2006. márciusban az első kilenc havi mérleg még nyereséget prognosztizált. Ez utóbbiból, cégvezetőként azt a következtetést vonta le, hogy a 2006. év nyereséges lesz. Magasak voltak az üzemanyag árak, a társaságok csökkentették a felhasználható hitelkeretet, az üzemanyag kártyák letiltása további plusz költségeket generált. 2006. májusában történtek átutalások, júniusra szintén voltak fizetések betervezve. A cég nem volt fizetéseképtelen és a fizetési készség tekintetében sem ejtette tévedésbe a partnereit. Indokolt volt -véleménye szerint- a **T. cég Kft.** 2006. májusi létrehozása.

A cégcsoportok működésével kapcsolatban a bíróság többek között **9. tanú**, **12. tanú**, **1. tanú** tanúk vallomásait értékelte továbbá I.rendű vádlott neve egyedüli irányító szerepére vonatkozóan mérlegelte **18. tanú**, **19. tanú**, **12. tanú**, **8. tanú**, **6. tanú**, **9. tanú**, **13. tanú** és **7. tanú** tanúk nyilatkozatait. Ezek alapján helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy ténylegesen a vádlott volt a cégcsoport irányítója, függetlenül attól, hogy a tényleges ügyvezető az adott cégben ki volt.

Arra vonatkozóan, hogy a vádlott az **M. Kft.**, illetve az **M.S. Kft.** valódi anyagi helyzetével milyen mértékben volt tisztában az elsőfokú bíróság értékelte **4. tanú** tanú vallomását, aki 2004. áprilisától 2006. június 20. napjáig gazdasági vezető volt, így rálátással bírt a cégek gazdasági tevékenységére. Tanúvallomása szerint I.rendű vádlott felügyelte az **M. Kft.**, illetve az ezzel összefüggő cégcsoport működését. A vádlott, vagy felesége döntött az esedékes vagy lejárt fizetési kötelezettségek utalásáról, az internetes átutaláshoz szükséges kódokkal is csak ők rendelkeztek. 2006. év elejétől I.rendű vádlott konzultáció nélkül döntött arról, hogy milyen számlákat lehet kiegyenlíteni. A cégcsoporton belül a tényleges pénzmozgás ritka volt, alapvetően kompenzálás történt. A tanú folyamatosan tájékoztatta a vádlottat a fennálló helyzetről és a tartozások halmozódásáról. Nyilatkozott arról is, hogy a mérlegadatokat nem befolyásoló mértékű adatvesztés volt legfeljebb a számítógépes rendszert érintő áramkimaradás miatt. Ez utóbbira vonatkozóan a bíróság értékelte **1. tanú** és **14. tanú** vallomását is, valamint mérlegelésének körébe vonta az igazságügyi informatikai szakértő véleményét is. **4. tanú** tanúvallomásában előadta továbbá, hogy a 2005. évi mérleggel valóban nem készült el, mivel a cégcsoporton belüli rengeteg kompenzáció áttekintése hónapokon át tartott. A vádlott figyelmét egyébként arra is felhívta, hogy a kompenzációk nem segítik ki a cégcsoportot nehéz gazdasági helyzetéből.

E körben került értékelésre **5. tanú** tanú vallomása, aki szintén gazdasági vezetőként állt munkaviszonyban az **M. Kft.-nél**, majd könyvvizsgálói tevékenységet folytatott és aki szerint a vádlott tájékoztatása folyamatos volt a cég könyvelési adatai vonatkozásában is.

2. tanú többek között arra vonatkozóan is nyilatkozott, hogy I.rendű vádlott határozta meg, hogy, a letiltás előtt álló kártyákkal mikor mennyit lehet tankolni. Nyilatkozott arról is, hogy az **M.** anyagi helyzete ekkor már nagyon megrendült és az, hogy az **M. Kft.-t** a **T. cég Kft.** váltotta fel, gyakorlatilag csak névváltozást jelentett.

Az **M. Kft.** anyagi helyzetére vonatkozóan a bíróság további tanúk vallomását is értékelte, így többek között **15. tanú**, **16. tanú**, **11. tanú** vallomásait.

Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során megvizsgálta azt, hogy az **M. Kft.** működése során milyen szerződéseket, szóbeli megállapodásokat kötött az **O. Kft.**, **1. magánfél Kft** -jogutódja az **E.M. Kft. -**, **2. magánfél Zrt-vel**, **3. magánfél GmbH-val**, **4. magánfél Bt-vel**. Ezekből megállapítható, hogy a szerződések milyen tartalommal kötöttek, mekkora volt a hitelkeret illetve az üzemanyag kártyák használatára, valamint a számlázási szabályokra milyen megállapodások, előírások vonatkoztak. A védelem álláspontjával ellentétben ezek megtalálhatóak a bizonyítás anyagában.

(nyom. irat. III/ 12-23 oldal és VIII/ 15-25. oldal).

Az **M.S. Kft.** működtetésére vonatkozóan a bíróság értékelte **9. tanú** és **17. tanú** vallomásait. **9. tanú** többek között előadta, hogy **M.P.** távozását követően megkísérelte továbbműködtetni a céget a vádlott felkérésére akinek a felmerülő problémákat jelezte és aki így a cég anyagi helyzetével teljes mértékben tisztában volt.

17. tanú pedig úgy nyilatkozott, hogy **M.P.** távozását követően a vádlott és annak felesége utasították őket napi munkavégzésük során.

Az ítéletábra nem osztotta a védelem álláspontját tekintetben, hogy **M.P.**nek a cégbírósághoz benyújtott beadványának elsőfokú bíróság által történő értékelése a mentességi jog megkerülését jelentené, hiszen olyan eljárás keretében került erre sor,

amelyre nem vonatkozik a büntetőeljárás törvényben szabályzott mentességi jog, és a lemondó nyilatkozat megtételére a büntetőeljárás megindítását megelőzően került sor. Mindezek alapján a beadvány okirati bizonyítékként történő felhasználására - az ítéletábra álláspontja szerint is- törvényesen került sor.

Az elsőfokú bíróság mindkét cég vonatkozásában értékelte a sértett cégek képviselőinek tanúvallomásait is.

A cégek fizetéseképtelenségére vonatkozóan elemzésre kerültek a szakértői vélemények, így Csendesné Kóbor Ildikó és Paluscsák Zsuzsanna szakvéleménye, illetve okirati bizonyítékként Iván Attila véleménye. A nyomozás és a bírósági eljárás során kirendelt szakértők véleményében tapasztalható eltérés miatt a felülvéleményező szakértőként kirendelt Igazságügyi és Kutató Intézetek Budapesti Műszaki Könyv-és Adószakértői Intézet által adott véleményt is mérlegelése körébe vonta az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során.

Az ítéletábra egyetértett a törvényszék azon álláspontjával, hogy újabb szakértő kirendelése nem volt indokolt, hiszen Csendesné Kóbor Ildikó és Paluscsák Zsuzsanna szakértők egyetértettek abban, hogy a cég fizetéseképtelensége bekövetkezett, amit szakvéleményükben tényekkel alá is támasztottak. A vélemények között a fizetéseképtelenség időpontja tekintetében volt eltérés. Az ítéletábra osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a vádlottra kedvezőbb időpontot tartalmazó Paluscsák Zsuzsanna szakvéleményét fogadta el mindkét vádbeli cég vonatkozásában, melynek következtetéseivel a felülvéleményező szakértő is nagyrészt egyetértett.

Az ítéletábra rámutat továbbá arra is, hogy a védelem álláspontjával szemben a tényállás megállapítása alapjául szolgáló szakértő értékelte az **M. Kft.** számlájára 2006. június 29.-én, július 14.-én és augusztus 10. napján érkezett jóváírásokat és azt állapították meg, hogy a tartozások kiegyenlítésére nem lett volna elegendő, mivel 610 millió forint rövidlejáratú kötelezettsége volt a Kft.-nek. (5.B. 362/2009/117.számú utóirat)

A tanúk vallomásainak és az egyéb bizonyítékoknak elsőfokú bíróság általi értékelésével egyetértett az ítéletábra, a felülvizsgálat során olyan körülményt nem észlelt, amely a bíróság mérlegelő tevékenységét vitathatóvá tenné így a felülmérlegelés tilalmára tekintettel a bizonyítékok eltérő értékelésére nincs lehetőség a másodfokú eljárás keretében.

Az ítéletábra a másodfokon felvett bizonyítás és a vádlott nyilatkozata alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki, illetve pontosítja:

I.rendű vádlott fődiszpécserként a **M.L. Kft.**-nél dolgozik, havi jövedelme 140.000 Ft.

A **M.K.** székhelye Ausztia, ...

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma Felszámolási Csoport 6.Fpk.01-06-006094/49. számú 2013. április 24. napján kelt nem jogerős végzésével az „M.” Kft. „f.a.” adós felszámolási eljárásában a Seratus Vagyonértékelő Zrt. felszámoló által előterjesztett az eljárás befejezése iránti kérelmére az adós felszámolási eljárását egyszerűsített módon befejezte és az adóst megszüntette.

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma Felszámolási Csoport Fpk.28/2007/64. számú jogerős végzésével az M.S. Kft. adós felszámolási eljárásában a Pecuniaagora Zrt. felszámoló által előterjesztett az eljárás befejezése iránti kérelmére az adós felszámolási eljárását egyszerűsített módon befejezte és az adóst megszüntette.

Az 1.b.) tényállási pont tekintetében kiegészítendő a teljesítés dátumával.

Kinek	Számlaszám	Teljesítés Dátuma	Számla kelte	Fizetési határidő	Összeg	Pénznem	Összeg forintban
S.	3425030	2006.06.06	2006.06.06	2006.06.26	32 523,00	FT	32 523 Ft
S.	13C3630	2006.06.06	2006.06.06	2006.06.26	349 726,00	FT	349 726 Ft
S.	9H03725	2006.06.06	2006.06.06	2006.06.26	260 359,00	FT	260 359 Ft
S.	3022332	2006.06.06	2006.06.06	2006.06.26	327 353,00	FT	327 353 Ft
S.	0899687	2006.06.06	2006.06.06	2006.06.26	-49 352,00	FT	-49 352 Ft
S.	0899688	2006.06.06	2006.06.06	2006.06.26	2 106 051,00	FT	2 106 051 Ft
S.	8D06743	2006.06.06	2006.06.06	2006.06.26	6 319,00	FT	6 319 Ft
S.	8F35893	2006.06.06	2006.06.06	2006.06.26	18 955,00	FT	18 955 Ft
S.	8G37734	2006.06.06	2006.06.06	2006.06.26	68 193,00	FT	68 193 Ft
S.	0960394	2006.06.06	2006.06.06	2006.06.26	2 944 885,00	FT	2 944 885 Ft
S.	1863830	2006.06.06	2006.06.06	2006.06.26	574 975,00	FT	574 975 Ft
S.	3241682	2006.06.06	2006.06.06	2006.06.26	545 371,00	FT	545 371 Ft
S.	6D32811	2006.06.06	2006.06.06	2006.06.26	110 535,00	FT	110 535 Ft
S.	2231655	2006.06.06	2006.06.06	2006.06.26	2 060,00	FT	2 060 Ft
S.	4D83983	2006.06.06	2006.06.06	2006.06.26	72 172,00	FT	72 172 Ft
S.	14C7023	2006.06.06	2006.06.06	2006.06.26	236 653,00	FT	236 653 Ft
S.	9B01049	2006.06.06	2006.06.06	2006.06.26	214 554,00	FT	214 554 Ft
S.	8G41302	2006.06.20	2006.06.20	2006.07.10	4 390,00	FT	4 390 Ft
S.	08A7251	2006.06.20	2006.06.20	2006.07.10	30 756,00	FT	30 756 Ft
S.	0965894	2006.06.20	2006.06.20	2006.07.10	255 638,00	FT	255 638 Ft
S.	3427060	2006.06.20	2006.06.20	2006.07.10	2 807,00	FT	2 807 Ft
S.	13D4877	2006.06.20	2006.06.20	2006.07.10	62 620,00	FT	62 620 Ft
S.	1869232	2006.06.20	2006.06.20	2006.07.10	8 781,00	FT	8 781 Ft
S.	9B01142	2006.06.20	2006.06.20	2006.07.10	154 493,00	FT	154 493 Ft
S.	350035127	2006.06.30	2006.06.30	2006.07.20	37 296,00	FT	37 296 Ft
S.	350035126	2006.06.30	2006.06.30	2006.07.20	2 000,00	FT	2 000 Ft
							8.380.113 Ft

Az ítélet tábla mellőzte a tényállásból a 350025873. sorszámú számlán szereplő összeget, melynek teljesítése megelőzi a fizetési képtelenség időpontját. Ennek megfelelően az okozott kár nagysága 8.380.113 Ft.

A 3.a.) tényállási pont vonatkozásában az M.S. Kft. a 4. magánfél Bt. felé ki nem egyenlített számlák teljesítési időpontja a következő:

Kinek	Számlaszám	Teljesítés	Számla kelte	Fizetési határidő	Összeg	Pénznem	Összeg forintban
-------	------------	------------	--------------	-------------------	--------	---------	------------------

		Időpontja					
4. magánfél Bt.	2006/736	2006.05.11	2006.05.11	2006.05.19	47 723,00	FT	47 723 Ft
4. magánfél Bt.	2006/737	2006.05.11	2006.05.11	2006.05.19	21 864,00	FT	21 864 Ft
4. magánfél Bt.	2006/738	2006.05.11	2006.05.11	2006.05.19	7 846,00	FT	7 846 Ft
4. magánfél Bt.	2006/739	2006.05.11	2006.05.11	2006.05.19	85 255,00	FT	85 255 Ft
4. magánfél Bt.	2006/740	2006.05.11	2006.05.11	2006.05.19	1 668,00	FT	1 668 Ft
4. magánfél Bt.	2006/741	2006.05.12	2006.05.12	2006.05.20	58 429,00	FT	58 429 Ft
4. magánfél Bt.	2006/744	2006.05.12	2006.05.12	2006.05.20	73 994,00	FT	73 994 Ft
4. magánfél Bt.	2006/745	2006.05.12	2006.05.12	2006.05.20	22 300,00	FT	22 300 Ft
4. magánfél Bt.	2006/781	2006.05.23	2006.05.23	2006.05.24	313 200,00	FT	313 200 Ft
4. magánfél Bt.	2006/782				54 000,00	FT	54 000 Ft
4. magánfél Bt.	2006/783	2006.05.22	2006.05.23	2006.05.24	57 901,00	FT	57 901 Ft
4. magánfél Bt.	2006/1096	2006.08.23	2006.08.23	2006.08.25	294 000,00	FT	294 000 Ft
							1 038 180 Ft

Az így pontosított tényállás minden tekintetben megalapozott, mely a felülbírálat alapját képezte.

Az irányadó tényállásra tekintettel I.rendű vádlott bűnösségére levont következtetés törvényes, cselekményeinek minősítése pedig túlnyomó részt megfelel az anyagi jogszabályoknak.

A csalás és számviteli fegyelem megsértése bűncselekmények megvalósultságát a **M.**-Holdinghoz tartozó két társaság (**M.** Kft, illetve **M.S.** Kft) gazdálkodása során tett képviselői, illetőleg többségi tulajdonosi tevékenység körében kellett vizsgálni.

A csalás megállapítása tekintetében az ítéletábra osztotta az elsőfokú bíróság jogi indokolását az alábbiakra tekintettel.

Az a pénzügyi finanszírozási mód nem volt jogellenes, hogy I.rendű vádlott a holdingba tartozó cégek jóváírásait közös forrásként kezelte, illetve az optimális költségviselést egymás közötti átszámlázással segítette elő. A cégcsoport likviditási helyzete azonban 2005. december hónapjától megbomlott; 2006. május hónapjáig már csak a tartozások 70-85 %-os kiegyenlítésre volt lehetőség, ezt követően pedig drasztikusan zuhant a finanszírozási mutató.

Az elfogadott szakértői vélemény szerint a **M.S.** Kft legkésőbb 2006. május 1. illetőleg a **M.** Kft 2006. június 1. napjára fizetése képtelen lett.

Ennek megfelelően a **M.S.** Kft képviseletében - szerződéses partnere, a **4. magánfél Bt** sérelmére elkövetett cselekményre nézve - a 2006. május 1. napja után igénybe vett szolgáltatások számláit (3/a. tényállási pont), a **M.** Kft vezetőjeként megvalósított cselekmények esetében pedig a 2006. június 1. napja után történt tankolások számlaösszegeit kellett az okozott kár alapjául venni.

Az elkövetési időpontokra nézve a **2. magánfél Zrt** számlái (1/b. tényállási pont), illetőleg a **4. magánfél Bt** számlái tartalmazták a teljesítés pontos idejét, míg az **E.M. (1. magánfél**

Kft) és a **3. magánfél** GmbH esetében a szerződésekben foglalt számlázási szabályok alapján lehetett következtetni (nyom irat III/12-23. oldal és VIII/15-25. oldal).

Az **E.M.**-nal kötött szerződés 7. pontja rögzíti, hogy a számlák kiállítása hetente történik, vagyis valamennyi tényállásban felsorolt teljesítés júniusban történt. A **3. magánfél**-vel elszámolás folyamatosan, de havonta legalább egyszer, illetőleg kéthetente történt. Ennek megfelelően a 2006. október 15. és 2007. május 15. napja között kiállított számlák alapját képező tankolások jóval 2006. június 1. napja után zajlottak.

A **2. magánfél** Zrt számlái közül - a teljesítési időpontra tekintettel - a 2006. május 31. napi 284.290 forintos tétel mellőzése folytán az okozott kár összege csökkent.

I.rendű vádlott mindkét vizsgált cég anyagi helyzetét ismerte, hiszen figyelemmel kísérte a teljes cégcsoport bevételeinek és kiadásainak volumenét, intézkedett a tartozások kiegyenlítésének sorrendjéről, az utalások időpontjáról, a cégcsoporton belüli költségkompenzációról. A 2005. év végétől egy hosszabb folyamat eredménye volt ennek a tartós likviditási hiányállapotnak a kialakulása.

Az **M.S.** Kft tekintetében már korábban bekövetkezett a finanszírozhatatlanság. Folyamatosan veszteséggel működött 2004 óta, itt nem lehetett ideiglenesen sem helyrebillenteni a likviditást. A cég 2005-ben már az anyagköltséget és a béreket sem tudta fizetni. A vádlott tisztánlátását mutatja, hogy 2005. május 26. napján a gyakorlatilag értéktelenné vált gazdasági társaságban testvére eredetileg 4,5 millió forintos üzletrészt jelképes összegért - 10.000 forintért - vette meg feleségével 75-25 % arányban. A cég valós anyagi állapotáról nem világosította fel a **4. magánfél** Bt-t, akivel egyébként még egy évig folyamatosan szerződéses kapcsolatban állt a járművek javításához szükséges alkatrészek beszerzése miatt.

A terhelt, mint az **M.** Kft. ügyvezetője - a gazdasági társaság folyamatosan fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetét látva, nyilvánvalóan hosszabb előkészületek után - 2006. május 10. napján az ésszerű gazdálkodás követelményeivel ellentétesen a kötelezettségekkel megterhelt **M.** Kft helyett azonos profillal, eszközállománnyal, alkalmazottakkal egy másik céget (**T. cég** Kft) alapított, ahol a gazdasági tevékenységét tovább folytathatta, és az árbevételt realizálhatta. Ezzel elvonta az üzemanyag szolgáltató cégekkel szerződéses jogviszonyban álló Kft termelő kapacitását, esélyt sem adva, hogy a beszállítók követeléseinek fedezetét folyamatosan biztosítani lehessen. Az átadott gépjárműparkot a vádlott „visszabérelte”, amely újabb költségterhet jelentett az **M.** Kft-nek. A bírói gyakorlat szerint csalásnak minősül az ésszerű gazdálkodás követelményeivel ellentétes, eleve tudatos károkozásra irányuló csalárd, mást tévedésbeejtő cselekmény (BH2011. 188).

I.rendű vádlott - a tanúvallomások alapján - tisztában volt az üzemanyag szolgáltató cégekkel kötött szerződések tartalmával, a megadott hitelkeretekkel, a fizetési feltételekkel, a számlázás módjával és az elszámolás ütemével. Az **M.** Kft veszteségei 2006 májusára olyan mértéket öltöttek, hogy újabb kötelezettségek teljesítését a vádlott már reálisan nem ígérhette. Ugyanakkor a **3. magánfél** GmbH-val 2006. május 24. napján még változatlan feltételek mellett szerződött az **M.** Kft nevében, ugyanazokat a forgalmi rendszámokat megadva mint korábban, nem tájékoztatva a partnert sem az üzemanyagot felhasználó járműpark apportírozásáról, sem pedig a kiürített Kft valós gazdálkodási helyzetről. Ebből

viszont csak az a következtetés vonható le, hogy csalást valósított meg a gazdasági társaság vezetőjeként, mert fizetéseképtelensége tudatában kötött szerződést, és a szerződő partnereknek a szerződés 6/b. pontja szerint havi elszámolási ciklus után lejáró követelését az igénybe vett szolgáltatás ellenére nem kívánta kifizetni Ezt támasztják alá BH2011. 58. I. pontjában meghatározottak is.

Elsősorban tehát a fizetési készsége tekintetében ejtette, illetőleg tartotta tévedésben I.rendű vádlott a sértetteket mindkét cég vonatkozásában, ahogyan erre az elsőfokú bíróság is helyesen utalt.

A Btk.318.§ (1) bekezdése alapján csalást követ el, aki jogtalan haszonszerzés végett más tévedésbe ejt, vagy tévedésben tart és ezzel kárt okoz.

A csalás törvényi tényállása megvalósulásának valóban három, egymást kiegészítő okozati összefüggés megléte a feltétele.

A megtévesztő magatartásnak kell előidéznie a tévedést. Ehhez képest arra alkalmasnak, szándékosnak kell lennie. A tévedésnek kell kiváltania a megtévesztett személy vagyoni jogi rendelkezését (pl. az adott ügyben az újabb hitelkeret-szerződés megkötését). Végül a megtévesztett személy vagyoni jogi rendelkezése és a bekövetkezett kár között szintén okozati összefüggésnek kell lennie. Csalás esetében ugyanis a kárt nem közvetlenül az elkövető megtévesztő magatartása, hanem a megtévesztett sértett vagyoni jogi rendelkezése okozza. I.rendű vádlott megtévesztő magatartása alapján az üzemanyag cégek tovább biztosították a tankolás lehetőségét, egészen a hitelkeretek teljes lemerítéséig, illetőleg túllépéséig, melyre a vádlott kifejezetten felhívta munkatársait. A **2. magánfél** Zrt-vel is ebben a tudatban tárgyalt a fizetési késedelem rendezése tárgyában, mely egyezkedés célja - részéről - kizárólag az volt, hogy a jogosult elhalassza a követelés érvényesítésének időpontját, illetve ne nyújtson be ellene felszámolási kérelmet.

A jogtalan haszonszerzés nem önálló tényállási elem, hanem a megtévesztő magatartás célzata. Az is jogtalan haszonszerzés, ha a fizetéseképtelen helyzetbe került gazdasági társaság megszabadul a fizetési terheitől, illetőleg nem fizeti ki az elhasznált üzemanyag mennyiségről az elszámolási ciklus végén utólag kiállított számlákat.

A kár bekövetkezte a tényállási elem, miáltal a csalás befejezetté válik akkor is, ha a hasznot az elkövető (vagy bárki más) nem, vagy még nem szerezte meg.

Az irányadó tényállás egyértelműen rögzíti I.rendű terhelt tévedésbe ejtő és tévedésben tartó magatartását, valamint a kár bekövetkeztének tényét; miszerint cégei valós pénzügyi helyzetének eltitkolásával tévesztette meg üzleti partnereit.

Valamely magatartás nyilvánvalóan akkor megtévesztő, ha mögöttes szándéka rejtett, vagy kifejezésre juttatásával ellentétes.

A terhelt anyagi háttere valóban egyik szempontja lehet a megtévesztő szándék kérdésének. A teljesítőképesség és a teljesítési készség azonban nem ugyanaz, és nyilvánvalóan utóbbi - tehát az akarati tényező - dönti el a bűnösség kérdését, mint ahogy erre a védelem is helyesen utalt. Jelen ügyben azonban megállapítható, hogy a terhelt nem volt hajlandó a beszállítók lejárt követeléseinek teljesítésére, amit tudata - értelemszerűen - átfogott.

I.rendű terhelt által vezetett **M. Kft**-nek valóban érkezett a **T.cégtől** a 2006. június 29. napján a bankszámlájára 300.000 €, majd július 14-én és augusztus 10-én még további 323.000 € deviza jóváírás, abból azonban a vádlott nem ezeket a szállítói tartozásokat egyenlítette ki, hanem munkabérre, egyéb működési kiadásokra költötte. A könyvszakértő által kimunkált adatok szerint ez az összeg semmiképpen nem lett volna elegendő az elkövetési időpontban fennálló tartozások kiegyenlítésére, mivel a cégnek 610 millió forint rövid lejáratú kötelezettsége volt (5.B.362/2009/117. számú utóirat).

A Btk.137.§ 9. pontjában meghatározott üzletszerűséget helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, annak alanyi és tárgyi feltételei egyaránt adottak. Az üzletszerűség feltételeként megkívánt rendszeres haszonszerzésre törekvés más személy vagyoni gyarapodása érdekében elkövetett cselekmények esetében is megállapítható. Üzletszerűen elkövetettnek minősül ezért annak a cselekménye, aki a munkakörét felhasználva csalás elkövetése révén maga vagy más részére törekszik rendszeres anyagi hasznot biztosítani (BH2008. 174.).

Az üzletszerűség tárgyi és alanyi feltételei egyaránt adottak.

Alanyi feltételként annak van jelentősége, hogy a bűncselekményből származó (bármekkora) haszon (saját célú, vagy harmadik személy részére) elérésére törekvésnek egyben át kell fognia az ugyanolyan (vagy hasonló) jellegű bűncselekmény e célból történő ismételt (illetve ismétlődő) elkövetésére vonatkozó akarat elhatározást is. Ezen szándék megállapítására következtetési alapot ad, hogy a vádlott életvitelszerűen, a cégei keretében hosszabb ideje folytatott gazdasági tevékenysége körében követte el a vagyon elleni bűncselekményeit, amelyből származott a jogtalan haszon.

Ha a haszon reményében (s egyébként hasznot is realizálva) az ugyanolyan bűncselekmény heteken keresztül ismétlődő elkövetése bekövetkezett, akkor e körülményből már következik, hogy a magatartás mögötti szándék az üzletszerű elkövetést is átfogta, mint ahogy ezt a 39/2007. BK vélemény is alátámasztja.

A számviteli fegyelem megsértése tárgyában megállapított büntetőjogi felelősségről (2. és 4. tényállási pont) az alábbiakat kell leszögezni.

A számvitel rendje megsértésének mindkét alapesete szándékos elkövetési magatartással valósul meg. Az elkövető tisztában van azzal, hogy az Szvt. (stb.) hatálya alá tartozó gazdasági tevékenységet folytat. Ismeri a Számviteli Törvényen alapuló kötelezettségeit, azok teljesítését mégis szándékosan elmulasztja. Előre látja, hogy köteleességszegése folytán az adott gazdálkodó szervezet vagyoni helyzetének áttekintése, illetőleg ellenőrzése megghiúsul. Ezt az eredményt kívánja, vagy ez iránt legalábbis közömbösen cselekszik.

Ha a gazdálkodó szervezet vezetője nem személyesen teljesíti kötelezettségeit, hanem közreműködőket vesz igénybe, alapvető kötelezettsége, hogy a személyek kiválasztása, utasításokkal ellátása és folyamatos ellenőrzése során úgy járjon el, ahogy ez az adott helyzetben elvárható (Kommentár 42. pótlás 704/5-6. oldal).

A vádlott felelős tisztségviselője volt a **M. Kft**-nek, tehát a cég számviteli rendjéért ő felelt. Neki kellett volna gondoskodni a könyvvézetési kötelezettség vezetéséről, a bizonylati

fegyelem megtartásáról, a mérleg elkészítéséről, vagy olyan beosztottra delegálni ezt a jogkört, aki ehhez megfelelő szakértelemmel rendelkezik, és akit ő folyamatosan ellenőriz.

I.rendű vádlott nem védekezhetett eredményesen azzal, hogy az **M.S.** Kft ügyeiben nem volt képviselőre és rendelkezésre jogosult, mivel testvére volt a bejegyzett ügyvezető. **M.P.**t a 2002. december 16-i társasági szerződéshez csatolt taggyűlési jegyzőkönyv szerint 3 évre választották meg, tehát vezetői megbízatása 2005. december 16. napján automatikusan lejárt. Olyan taggyűlési jegyzőkönyv nem volt fellelhető az iratok között, amely **M.P.** újrávalasztásáról szólt volna. Egyébként a vádlott testvére tisztségről már ezt a terminust megelőzően; 2005. május 3-án lemondott. A 2005. május 26. napján kelt üzletrész adásvételi szerződés értelmében a többségi tulajdont megszerző I.rendű vádlott a megállapodás aláírásának napjával - az üzletrész tulajdonjogán kívül - a társaság feletti rendelkezési jogot is megszerezte, s a vallomások tükrében ezt gyakorolta is.

A vagyoni helyzet áttekintésének megghiúsulása akkor valósul meg, ha az ellenőrzés a gazdálkodás meghatározott területén véglegesen lehetetlenné válik, megnehezítése pedig abban az esetben, ha a vizsgált információk csak hosszadalmas eljárás eredményeként szerezhetők meg.

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma Felszámolási Csoport 6.Fpk.01-06-006094/49. számú 2013. április 24. napján kelt nem jogerős végzésével az „**M.**” Fuvarozó és Szállítmányozó Kft. „f.a.” adós felszámolási eljárásában a Seratus Vagyonértékelő Zrt. felszámoló által előterjesztett az eljárás befejezése iránti kérelmére az adós felszámolási eljárását egyszerűsített módon befejezte és az adóst megszüntette.

Az eljárás folyamán a felszámolóbiztos arról tájékoztatta az elrendelő bíróságot, hogy a **M.** Kft rendőrség által lefoglalt iratanyaga rendkívül hiányos, nem állnak rendelkezésre az alapbizonylatok. Mivel vagyon és behajtható követelés sincs, így csak egyszerűsített formában hajtható végre a felszámolás.

Az adóhivatal a tevékenységet lezáró ellenőrzés során szintén azt állapította meg, hogy a cégnek nem állt rendelkezésre a főkönyvi könyvelése és nem adott le 2003-2007 között éves beszámolókat. Ekként nem lehetett a 2003-2005 közötti időszakra benyújtott társasági adóbevallásokat leellenőrizni. Mivel 2006/2007-re sem volt társasági adóbevallás összeállítva, nem volt lehetséges az adózás előtti eredmény megállapítása.

A **M.S.** Kft-nek szintén nem volt könyvelési anyaga, de még a saját banki pénzügyi tranzakciói alapján sem lehetett feltárni a cég tényleges kapcsolatrendszerét; bevételei befolyását és kiadásai kiegyenlítését. Az APEH 2002-2006 évekre lefolytatott ÁFA revízió jegyzőkönyvéből kitűnik, hogy a cég kimenő számlái bevallásáról egyáltalán nem gondoskodott, 2005/2006-ra vonatkozóan mérlegbeszámolót sem készített.

A Fővárosi Törvényszék Fpk.28/2007/64. számú jogerős végzésével az **M.S.** Kft adós felszámolási eljárásában a Pecuniaagora Zrt felszámoló az adós felszámolási eljárását egyszerűsített módon befejezte és az adóst megszüntette. Az iratok tartalmazzák, hogy a cégnek sem iratai, sem vagyona nem volt. Helyesen állapította meg tehát az elsőfokú bíróság, hogy a számviteli fegyelem sérelme oly mértékű volt a cégeknél, hogy sem az adórevíziót, sem a könyvvizsgálatot, sem pedig a felszámolást nem lehetett érdemben

lefolytatni. A bűncselekmény eredménye; a gazdasági társaság pénzügyi és jövedelmi helyzetének megismerése meghiúsult.

A törvényszék a Btk.2.§ I. fordulatában írt általános szabályra figyelemmel az elkövetéskor hatályban volt jogszabályt alkalmazta.

Az ítélőtábla vizsgálta, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetése óta 2013. július 1. napjával hatályba lépett 2012. évi C. törvény kedvezőbb rendelkezéseket tartalmaz-e a vádlottra nézve. A csalások közül ugyan 3 cselekmény büntetési tétele csökkent az új törvényi szabályozás értelmében, azonban a halmazati keret alsó és felső tételét meghatározó bűncselekmények viszont változatlanul 2-8 év szabadságvesztéssel fenyegetett büntetteknek minősülnek. Ha a bűnhalmazatban álló és a halmazati büntetés kiszabásának alapját képező bűncselekmény elkövetéskori minősítése az elbírálás időpontjában sem változik, az elbíráláskori törvény visszaható hatályú alkalmazását önmagában nem teszi lehetővé az, hogy a halmazatként elbírált további bűncselekmény(ek) - e bűncselekményi értékhatárok, illetve kárösszeg időközbeni változása folytán - az elkövetéskori helyzethez képest enyhébben minősülhetnének (BH2013. 53.). Ezért a táblabíróság osztotta azt az elsőfokú bírói álláspontot, hogy az elkövetéskor hatályban volt Btk alkalmazásának van helye.

Ennek megfelelően a 2 rb számvitel rendje megsértésének büntette a Btk.289.§ (1) bekezdés a/, b/ pont, (3) bekezdés b/ pontja szerint minősül, a családi cselekmények minősítése helyes.

A büntetéskiszabási tényezőket feltárta az elsőfokú bíróság. Enyhítő szempont az igen jelentős időmúlás, míg súlyosító körülményként a többszörös halmazat értékelendő.

A törvényszék a bűnösségi körülmények megfelelő mérlegelésével az ítélőtábla álláspontja szerint is arányos joghátrányt alkalmazott. A fő- és mellékbüntetések nem kifogásolhatóak, megfelelően szolgálják a Btk.37. §-ában és 83.§ (1) bekezdésében írt büntetési célokat. A fent írtak alapján az elkövetési időhöz képest eltelt időre tekintettel az ítélőtábla a büntetések súlyosítását nem találta indokoltnak, ugyanakkor enyhítésre sincs lehetőség a halmazatban lévő bűncselekmények tárgyi súlyára figyelemmel.

Az elsőfokú bíróság érdemben döntött - a Be.335.§ (1) és (2) bekezdése és a 81/2010. BK vélemény 1-2. pontjában írtak szerint - a tényállásban megállapított kárösszegek erejéig a sértett magánfelek által előterjesztett polgári jogi igényekről és a vádlottat a bűnössége megállapítására tekintettel a kár megtérítésére kötelezte. A megítélt összegek fölötti részt illetően a polgári jogi igények érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.

Az Itv.53.§ (1) bekezdés értelmében, ha a büntetőeljárás során polgári jogi igényt érvényesítenek, az igény bejelentésére ezen a címen illetéket kell fizetni. Ezt az illetéket a polgári peres eljárásra vonatkozó illetékszabályok szerint kell megfizetni. A bűncselekménnyel okozott kár megtérítése iránti kereset a 62.§ (1) bekezdés c/ pont alapján tárgyi illeték feljegyzési jogos, ezért nem a magánfélnek kell előlegezni a kereset benyújtásakor, hanem az állam által előlegezett illetéket a terheltnek kell viselni, amennyiben felelőssége megállapításra kerül. A törvényszék tehát kötelezte a vádlottat a polgári jogi igények elbíráláshoz kapcsolódó eljárási illeték megfizetésére is, de nem

igényenként - keresetenként - határozta meg az illeték összegét, hanem a megítélt kártérítési összegek 6%-át, illetve az elbíráláskor hatályos Itv. szerint maximált (1.500.000 Ft) összegű illetékeket egybefoglalta. Az illetékfizetési kötelezettség a keresethez kapcsolódik, ezért a megítélt összegeknek megfelelően külön-külön kell meghatározni az illetéket, akkor is, ha az addhíziós szabályok szerint a büntetőeljárás keretein belül együtt kerülnek az igények elbírálásra.

A táblabíróság a fent írt szabályok alapján helyesbítette a megítélt kártérítés és az igényekhez kapcsolódó illetékek összegét.

Az okozott kár tekintetében módosított 1/b. tényállási pontnak megfelelően a **2. magánfél** Zrt magánfél részére a 8.380.113 Ft-ra csökken a fizetendő kártérítés mértéke és utána az államnak járó illeték ennek 6 %-a, azaz 502.807 Ft.

A vádlott a **4. magánfél** részére megítélt 1.038.180 Ft kártérítés után 62.291 Ft, míg a **5. magánfél** Bt részére megítélt kártérítés után 27.068 Ft eljárási illeték megfizetésére köteles.

Az **1. magánfél** Kft részére megítélt kártérítés, és a **3. magánfél** Gmbh részére megítélt kártérítés után az állam javára fizetendő eljárási illeték összegét módosította a másodfokú bíróság a polgári jogi igény benyújtásának időpontjában - 2007. április 13. és 2007. október 18. napján - hatályos Itv.42.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján. Az illeték maximált összege ekkor 900.000 forint volt, amelyre vonatkozik a törvényszék által elrendelt fizetési kötelezettség.

A zár alá vétel feloldásáról szóló rendelkezést Be.159.§ (6) bekezdés d/-e/ pontjaiban írt megfogalmazásának megfelelően akként kellett pontosítani, hogy a zár alá vétel feloldására akkor kerül sor, ha az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 30 (harminc) napon belül a magánfél nem kér végrehajtást. A terhelt kártérítési kötelezettségének teljesítési határideje értelemszerűen az ítélet jogerőre emelkedésének időpontjától kezdődik.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A fentiekben kifejtettek alapján az ítéletábra a Szombathelyi Törvényszék 7.B.362/2009/125. számú ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta, egyebekben a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a szakértői díjjal felmerült bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén nyugszik.

Győr, 2013. október 9. napján

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

. Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

. Vajda Edit sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és a Szombathelyi Törvényszék 2012. február 22. napján kelt 7.B.362/2009/125. számú ítéletének meg nem változtatott része 2013. október 9. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2013. október 9. napján

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: